

danske advokater skal ifølge retsplejelovens § 143 være medlem af Det Danske Advokatsamfund.

Integrationsministeren vil – som efter hidtidig praksis – udpege jurister, der er ansat i ministeriets departement. Det forudsættes dog, at nuværende nævnsmedlemmer fra det tidligere Indenrigsministerium fortsat kan beskikkes som medlemmer af Flygtningesnævnet, så længe de pågældende er ansat i Indenrigs- og Sundhedsministeriets departement.

Forslaget indebærer endvidere, at Flygtningesnævnets koordinationsudvalg fremover vil bestå af tre medlemmer med samme sammensætning som de enkelte nævn, jf. udlændingelovens § 53, stk. 3.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 2, 3. pkt., er nævnets medlemmer uafhængige og kan ikke modtage eller søge instruktion fra den beskikkende eller indstillende myndighed eller organisation. Ved den foreslåede bestemmelse lovfæstes Flygtningesnævnets uafhængighed udtrykkeligt.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 5.1.

Til nr. 59

Efter den gældende bestemmelse i § 53, stk. 4, kan sager, hvor Udlændingestyrelsen har meddelt afslag på asyl under henvisning til, at de i udlændingelovens § 7, stk. 4, nævnte betingelser ikke er opfyldt, behandles af formanden eller en af næstformændene alene. Som konsekvens af den ved lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede ophævelse af udlændingelovens § 7, stk. 4, foreslås den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 53, stk. 4, ophævet.

I stedet foreslås det, at det fremgår af § 53, stk. 4, at sager, hvor Udlændingestyrelsen efter forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp ikke har truffet bestemmelse efter den foreslåede bestemmelse i § 53 b, stk. 1, om, at afgørelsen ikke kan indbringes for Flygtningesnævnet, behandles af formanden eller en af næstformændene alene, medmindre der er grund til at antage, at nævnet vil ændre Udlændingestyrelsens afgørelse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 63.

Bestemmelsen indebærer, at Flygtningesnævnets formand eller en af næstformændene som udgangspunkt behandler sager, hvor en asylansøgning efter Udlændingestyrelsens opfattelse er åbenbart grundløs, men hvor Dansk Flygtningehjælp ikke har kunnet tilslutte sig Udlændingestyrelsens vurdering, alene.

Behandlingen af sagen sker på skriftligt grundlag, jf. udlændingelovens § 56, stk. 3.

Formanden eller en af næstformændene kan dog i forbindelse med vurderingen af sagen henvise den enkelte sag til mundtlig behandling under et nævnsmøde

i Flygtningesnævnet, såfremt der er konkrete holdpunkter for at antage, at Flygtningesnævnets behandling af sagen vil føre til en ændring af Udlændingestyrelsens afgørelse.

Uanset om sagen undergives skriftlig behandling af formanden eller en af næstformændene alene, eller om den behandles under et nævnsmøde i Flygtningesnævnet, vil den pågældende asylansøger være berettiget til at få beskikket en advokat, jf. udlændingelovens § 55, stk. 1.

Det forudsættes, at sager, som har været forsøgt behandlet i åbenbart grundløs-proceduren, undergives særlig hurtig behandling, uanset om den konkrete sag behandles af formanden eller en af næstformændene alene eller behandles under et nævnsmøde. Det bemærkes i den forbindelse, at Flygtningesnævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, efter udlændingelovens § 56, stk. 6, kan beslutte, at en sag eller en bestemt gruppe af sager skal undergives særlig hurtig behandling i Flygtningesnævnet.

Til nr. 61

Det foreslås, at den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 53 a, stk. 3, hvorved åbenbart grundløs-proceduren er lovfæstet, ophæves i konsekvens af forslaget om, at det nærmere beskrives i udlændingeloven, hvilke kriterier der skal føre til, at en sag afgøres i åbenbart grundløs-proceduren, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 63, foreslåede bestemmelse i § 53 b, stk. 1.

Til nr. 63

Den foreslåede bestemmelse i § 53 b, stk. 1, opregner de væsentligste kriterier, der medfører, at en sag skal behandles i åbenbart grundløs-proceduren.

Bestemmelsen indebærer, at åbenbart grundløs-proceduren – som hidtil – skal anvendes, når de omstændigheder, som asylansøgeren påberåber sig, åbenbart ikke er asylrelevante, ligesom åbenbart grundløs-proceduren skal anvendes, når asylansøgeren påberåber sig omstændigheder, som på baggrund af Flygtningesnævnets praksis åbenbart ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse med konventionsstatus eller beskyttelsesstatus, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede bestemmelse i § 7.

Bestemmelsen fastslår endvidere udtrykkeligt, at åbenbart grundløs-proceduren f.eks. også skal anvendes i sager, hvor den afgivne forklaring er åbenbart utroværdig, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at oprensningen i bestemmelsen af, hvilke kriterier der medfører, at en sag skal behandles i åbenbart grundløs-proceduren, betyder, at sager, der er omfattet af de beskrevne kriterier, ikke kan undla-